

NOTA GUVERNULUI SOVIETIC adresată Guvernelor Franței, Marii Britanii și S. U. A. în problema securității colective în Europa

MOSCOVA 26 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarele din 25 iulie publică Nota Guvernului Sovietic adresată Guvernelor Franței, Marii Britanii și S.U.A. în problema securității colective în Europa.

La 24 iulie, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., V. M. Molotov, a primit pe in-

sărcinatul cu afaceri ad-interim al Franței în U.R.S.S., domnul Le Roy, pe ambasadorul Marii Britanii în U.R.S.S., domnul W. Hayter, și pe însărcinatul cu afaceri ad-interim al S.U.A. în U.R.S.S., domnul W. Walmesley, și le-a înmănat Nota Guvernului Sovietic în problema securității

colective în Europa, care este un răspuns la Nota Guvernelor Franței, Marii Britanii și S.U.A. din 7 mai 1954.

Publicăm mai jos textul Notei Guvernului Franței din 7 mai 1954, și textul Notei de răspuns a Guvernului Sovietic din 24 iulie 1954.

planuri duc la reînvierea militarismului german, care amenință securitatea întregii Europe, și în special securitatea statelor vecine cu Germania occidentală. Afirmațiile cuprinse în Nota Guvernului Franței din 7 mai că „comunitatea defensivă europeană” ar fi o organizație care „prin însăși natura ei ar împiedica Germania să întreprindă vre-o acțiune armată unilaterală”, nu este întemeiată. A se bizui pe faptul că de data aceasta se va reuși să se mențină militarismul german în oarecare limite cu ajutorul acordurilor de la Paris și Bonn, înseamnă a nu ține seama de faptele istorice. Experiența istorică arată însă că totdeauna, cind militarismul revanșează sau luat în mișcare în Germania, ea a pășit în mod inevitabil pe calea agresivității, transformând în pețete de hirtie acordurile și obligațiile ei în legătură cu securitatea celorlalte state. În fapt, planurile de creare a „comunității defensive europene” nu poate de aceea să nu ducă la intensificarea amenințării unui război în Europa, ale cărui prime victime vor fi vecinii cei mai apropiați ai Germaniei occidentale. Nu o organizație de tipul „comunității defensive europene”, care reprezintă un grup militar restrâns, ci o organizație internațională care să cuprindă toate statele europene, poate servi ca o garanție a păcii și securității în Europa.

Uniunea Sovietică a pornit în mod invariabil și continuă să pornească de la recunoașterea posibilității coexistenței statelor cu regimuri sociale diferite, a necesității colaborării internaționale, bazată pe eforturile colective ale tuturor statelor europene, interesate în asigurarea securității internaționale și a păcii.

Călăuzindu-se după aceste considerații, Guvernul Sovietic a prezentat la conferința de la Berlin a miniștrilor Afacerilor Externe ai Franței, Angliei, S.U.A. și U.R.S.S. spre examinare, o propunere „Cu privire la asigurarea securității în Europa” și a prezentat în legătură cu aceasta proiectul bazelor „Tratatului General european de securitate colectivă în Europa”. Particularitatea și meritul cel mai de seamă al Tratatului General european propus de Uniunea Sovietică constă înaintea de toate în faptul că toate statele europene pot participa la acest Tratat, indiferent de regimul lor social. Participante la acest Tratat ar putea fi atât Republica Democrată Germană, cât și Republica Federală Germană, iar după unificarea Germaniei statul german unit ar putea deveni participant la Tratat. La baza Tratatului General european stă principiul acțiunilor colective ale statelor participante la Tratatul General european împotriva amenințării unui atac armat în Europa contra unuia sau a câtorva state-participante la Tratat. Totodată, fiecare participant la Tratat își asumă obligația ca în cazul atacării vreunui stat participant la Tratat, să acorde acestui stat sau statelor care au fost atacate ajutor prin toate mijloacele ce îi sînt accesibile, inclusiv folosirea forțelor armate, pentru a restabili și menține pacea internațională și securitatea în Europa. Totodată, statele participante la Tratat se obligă să nu participe la nici un fel de coaliții sau alianțe și să nu încheie nici un fel de acorduri ale căror scopuri contravin scopurilor asigurării securității colective în Europa. Un astfel de sistem european ar crea condițiile reale pentru securitatea în Europa. El ar constitui un pas serios înainte în această problemă importantă și ar crea condiții mai favorabile pentru reglementarea problemei germane pe baza creării unei Germanii unite, ca un stat iubitor de pace, independent și democratic. În acest caz, ar fi înlăturate piedicile serioase din calea unificării Germaniei, care au fost create în cursul ultimilor ani de politica remilitarizării Germaniei occidentale și de planurile de atragere a ei în așa-numita „comunitate defensivă europeană”.

Crearea sistemului general european de securitate colectivă, paralel cu retragerea din Germania a trupelor de ocupație și limitarea de comun acord a efectivelor poliției germane pînă la încheierea Tratatului de pace cu Germania, ar asigura în conformitate cu aceasta neutralizarea Germaniei și ar preîntîmpina astfel reînvierea unui focar de război în inima Europei, lucru spre care duc în mod inevitabil refacerea militarismului german. Încheierea Tratatului General european ar contribui, fără îndoială, și la soluționarea problemei austriece, pentru a cărei nereglementare, în ciuda afirmațiilor cuprinse în Nota franceză, poartă răspunderea guvernele Franței, S.U.A. și Angliei, care au împiedicat la conferința de la Berlin încheierea Tratatului de pace cu Austria și care nu au renunțat la planurile atragerii Austriei în gruparea lor militară.

Sistemul de securitate colectivă în Europa, creat pe baza Tratatului General european, ar corespunde intereselor fundamentale ale popoarelor și ar avea o importanță hotărîtoare în ceea ce privește micșorarea încordării internaționale, deoarece țările europene ar fi unite printr-un tel comun, de împotriviți față de agresivitate, prin obligația comună de a lua măsuri efective pentru a înlătura o asemenea amenințare și pentru menținerea securității în Europa. Menținerea păcii în Europa ar avea fără îndoială o însemnătate excepțională de mare pentru menținerea păcii generale și pentru înlăturarea amenințării unui război mondial.

Primejdia unui război trezește o neliniște legitimă a popoarelor Europei, care au trecut recent prin al doilea război mondial, dezolant de militarismul german. Popoarele Franței, Angliei, Uniunii

Sovietice, Poloniei și ale celorlalte țări din Europa, ale căror teritorii au fost cuprinse de incendiul războiului. Își pot da seama mai real decît oricine altcineva de neamăratele dezastre ale unui nou război. Neliniștea popoarelor este legată înainte de toate de amenințarea folosirii armelor atomice și cu hidrogen, mai ales avîndu-se în vedere forța destructivă tot mai puternică a noilor tipuri ale acestor arme de exterminare în masă a oamenilor. Totodată, trebuie să se țină seama de dezvoltarea și a unor asemenea noi tipuri de arme, ca armele rachetă, a căror rază de acțiune se calculează în mii de kilometri, fără a mai vorbi de faptul că rachetele dirijate cu încărcătură atomică, au o forță destructivă incomparabil mai mare decît bombele zburătoare „V”, cu care hitleriiștii condamnați la pieire au încercat la sfîrșitul celui de al doilea război mondial să distrugă cîteva centre ale culturii și civilizației mondiale. În aceste condiții devine excepțional de importantă sarcina realizării unui acord internațional cu privire la interzicerea necondiționată a armelor atomice și cu hidrogen și la reducerea armamentelor și a forțelor armate ale statelor.

Eforturile Guvernului Sovietic se îndreaptă tocmai spre rezolvarea acestei sarcini. Acest lucru îl atestă propunerea Guvernului Sovietic cu privire la interzicerea necondiționată a armelor atomice, cu hidrogen și a celorlalte arme de exterminare în masă, precum și propunerea cu privire la reducerea substanțială a tuturor armamentelor și forțelor armate ale statelor, însoțită de stabilirea unui riguros control internațional asupra executării hotărîrilor corespunzătoare. Acest lucru îl atestă și ultima propunere a Uniunii Sovietice, ca statele să-și asume obligația necondiționată de a nu folosi arma atomică și cu hidrogen, ceea ce ar putea fi un important pas pe calea spre eliminarea totală din armamentele statelor, a armelor atomice, cu hidrogen și a celorlalte arme de exterminare în masă, însoțită de stabilirea unui riguros control internațional.

După cum se știe, aceste propuneri ale Uniunii Sovietice nu au fost sprijinite de Guvernul Franței. Poziția adoptată de Guvernul Franței în această problemă nu numai că nu dovedește vre-o năzuință spre reducerea înarmărilor și interzicerea armelor atomice și cu hidrogen, după cum declară Guvernul Franței în Nota din 7 mai, ci, dimpotrivă, dovedește împotriva Guvernului Franței față de orice măsuri efective în această direcție.

În Nota Guvernului Franței se arată că acordul cu privire la interzicerea armelor atomice și la reducerea celorlalte tipuri de armamente este posibil numai cu condiția creării în prealabil a unei „atmosfera de securitate și de încredere”. Fără îndoială că „atmosfera de securitate și de încredere” este un factor pozitiv în ceea ce privește asigurarea securității internaționale.

Nu se poate însă să nu se remarce că politica Franței în problema interzicerii folosirii energiei atomice în scopuri militare și a reducerii înarmărilor se află în contradicție cu sarcina creării „atmosfera de securitate și de încredere”, cu sarcina slăbirii încordării internaționale. După cum se știe politica Franței are drept scop sprijinirea măsurilor luate de Guvernul S.U.A. în ceea ce privește stocarea armelor atomice și cu hidrogen, care sînt arme de agresivitate, pe baza folosirii cărora se întemeiază toate planurile militare ale S.U.A. și cărora li se rezervă locul de frunte în arsenalul armamentelor Statelor Unite. O astfel de politică nu poate contribui la crearea „atmosfera de securitate și de încredere”. Stocarea de rezerve de arme atomice și cu hidrogen, însoțită de noi amenințări de folosire a acestor arme, ocolirea de bază militară pe teritorii străine, cursa înarmărilor, înjgheburile de blocuri militare agresive sub drapelul „asociației statelor care împărtășesc aceleași idei” — toate acestea nu pot să nu slăbească încrederea internațională și să nu intensifice încordarea în relațiile internaționale. Pe de altă parte, însuși faptul interzicerii armelor atomice și măsurile pentru reducerea celorlalte tipuri de armament nu ar putea să nu contribuie la întărirea încrederii internaționale și la crearea atmosferei de securitate.

Campania de ațitare a urii și vrăjei între popoare și propaganda războiului duse de S.U.A., contravin în aceeași măsură declarațiilor referitoare la necesitatea creării „atmosfera de securitate și de încredere”. Încă în 1947, Adunarea Generală a O.N.U. a adoptat în unanimitate o rezoluție care, condamnă propaganda de război sub orice formă și care obligă guvernele-membre ale O.N.U. să ia măsuri pentru a contribui la întărirea relațiilor de prietenie între state și pentru a difuza informații destinate „exprimării dorinței de netăgăduit de pace de către toate popoarele”. Cu toate acestea, în S.U.A. nu numai partea reacionară a presei, legată de anumite cercuri publice, ci și persoane care ocupă posturi de răspundere în aparatul guvernamental, participă activ la o astfel de propagandă.

Sînt în totală contradicție cu declarațiile privitoare la necesitatea „atmosfera de securitate și de încredere” pe-nașterea declarațiilor ostile Uniunii Sovietice făcute în S.U.A. de personalități politice și militare. În declarațiile lor, ei nu ezită de a îndemna la continuarea și intensificarea activității subversive, diversioniste și teroriste în U.R.S.S. și în țările de democrație populară. Se fac auzite de asemenea îndemnuri la ruperea relațiilor diplomatice cu Uniunea Sovietică. Încălcîndu-se drepturile suverane ale poporu-

lui chinez se exercită o prestune brută asupra unor state pentru a împiedica Republica Populară Chineză să ocupe locul legitim ce-i aparține în Organizația Națiunilor Unite.

În același timp, în paginile presei americane se face propagandă în favoarea a tot felul de planuri de folosire a bazei militare în vederea pregătirii unei agresiuni împotriva Uniunii Sovietice, Republicii Populare Chineză și țărilor de democrație populară. În presă se arată fătîș că bazele militare aeriene ale S.U.A. sînt destinate distrugerii industriei Uniunii Sovietice. Se subliniază în special însemnătatea acestor baze militare aeriene de pe care, potrivit planurilor conducătorilor militari ai S.U.A., poate fi întreprins un atac atomic „împotriva oricărui obiectiv principal al Rusiei”. Trebuie subliniate declarațiile războinice ale unei serii de conducători militari de vază ai S.U.A. care cer ca bombardiere să fie trimise împotriva „Moscowei și Pekinului” și să fie lansate acolo bombe atomice, deși caracterul aventurist al întregii acestei propagandă și al întregii reclame care se face acestor planuri agresive este evident pentru orice om cu judecata sănătoasă.

În lumina celor expuse, nu poate fi nicicum luată în serios observația cuprinsă în Nota Guvernului Franței din 7 mai că pentru succesul tratatului cu privire la asigurarea securității internaționale, trebuie să fie creată în prealabil „atmosfera de securitate și de încredere”. Faptele dovedesc că cercurile guvernante ale Franței nu numai că nu întreprind nimic pentru crearea unei asemenea atmosfere, ci acționează într-o direcție cu totul opusă.

În ceea ce privește Uniunea Sovietică, este important să se sublinieze că încă în 1951, Sovietul Suprem al U.R.S.S. a adoptat „Legea cu privire la apărarea păcii”. În conformitate cu principiile politicii sovietice iubitoare de pace care are drept scop întărirea păcii și a relațiilor de prietenie între popoare, această lege a declarat propaganda de război, sub orice formă, drept crimă cea mai gravă împotriva omeniilor și obligă să fie deferite justiției persoanele vinovate de propaganda unui astfel de război ca săvîrșind cele mai grave crime de drept comun.

Guvernul Sovietic stă de strajă intereselor păcii și colaborării internaționale, luînd toate măsurile posibile pentru înlăturarea acestor teluri înalte.

Guvernul Sovietic subliniază cu satisfacție că proiectul Tratatului cu privire la securitatea colectivă în Europa, propus de el, a fost primit favorabil de o serie întreagă de state ale Europei și nu numai ale Europei. Chiar și în acele țări unde persoanele oficiale s-au situat pe o poziție negativă față de acest proiect, cercurile largi ale opiniei publice cer cu tot mai multă insistență unirea eforturilor statelor europene în interesul asigurării securității colective în Europa. Pe lângă aceasta, trebuie să se țină seama că nu toate statele europene s-au pronunțat asupra propunerii referitoare la Tratatul General european cu privire la securitatea colectivă în Europa.

Acordînd o mare însemnătate discuției multilaterale a acestei probleme care afectează interesele vitale ale popoarelor Europei, Guvernul Sovietic consideră că este necesar să se examineze problema securității colective în Europa cu participarea cît mai largă posibilă a reprezentanților statelor europene.

În conformitate cu numeroasele declarații care s-au înregistrat în ultimul timp, Guvernul Sovietic consideră indicat ca proiectul Tratatului General european cu privire la securitatea colectivă în Europa să fie completat cu o nouă prevedere privind colaborarea în domeniul economic. Se are în vedere ca statele participante la Tratat să-și asume obligația de a lua măsuri îndreptate spre dezvoltarea comerțului și a altor legături economice între state, ceea ce corespunde intereselor vitale ale popoarelor și scopurilor întăririi păcii și colaborării internaționale.

Acordul realizat la Geneva la 21 iulie cu privire la Indochina constituie încă o dovadă a caracterului rodnic al eforturilor îndreptate spre normalizarea relațiilor internaționale, spre reglementarea celor mai importante probleme internaționale nu numai în Asia ci și în Europa. Conferința de la Geneva a arătat că drumul tratativilor între statele interesate în întărirea păcii și securității internaționale poate da rezultate pozitive.

Conferința de la Geneva a arătat că drumul tratativilor între statele interesate poate duce în anumite condiții la acorduri corespunzătoare intereselor popoarelor care năzuiesc spre pace și securitate.

Luînd ca punct de plecare cele expuse mai sus, Guvernul Sovietic propune, în scopul unui schimb de păreri în problema cu privire la crearea sistemului de securitate colectivă în Europa, convocarea în următoarele luni a unei Conferințe a tuturor statelor europene care vor dori să participe la ea, precum și a Statelor Unite ale Americii. Guvernul Sovietic consideră că este de dorit ca Republica Populară Chineză să-și trimită la această conferință un observator.

Se înțelege de la sine că participantii la o asemenea conferință ar avea posibilitatea nu numai să-și expună atitudinea față de propunerile Guvernului Sovietic ci și să prezinte propuneri proprii în problema creării unui sistem de securitate colectivă în Europa.

Guvernul Sovietic a adresat Note cu conținut similar Guvernelor S.U.A. și Angliei.

NOTA GUVERNULUI FRANȚEI din 7 mai 1954

Ambasada Franței asigură de respectul său Ministerul Afacerilor Externe al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste și are onoare să-i comunice următoarele:

1) Guvernul Francez s-a consultat cu Guvernele Statelor Unite, Marii Britanii și cu alte guverne cointeresate, deosebit cu guvernele statelor-membre ale Organizației Pactului nord-Atlantic, referitor la aspectele problemei securității europene, care au constituit obiectul discuțiilor multilaterale între cei patru miniștri ai Afacerilor Externe la Berlin și asupra cărora Guvernul Sovietic a atras din nou atenția Guvernului Francez în Nota sa din 31 martie.

2) În decursul unei perioade îndelungate de timp, Guvernul Francez tinde spre realizarea reducerii generale a înarmărilor inclusiv interzicerea armelor atomice, a armelor de exterminare în masă și spre instituirea unui control asupra energiei atomice. În Comisia Organizației Națiunilor Unite pentru energia atomică, în Comisia Organizației Națiunilor Unite pentru armamentele clasice, iar după aceea în Comisia Organizației Națiunilor Unite pentru dezarmare, Guvernul Francez s-a străduit să contribuie la încheierea unui acord internațional cu privire la dezarmare în scopul de a pune capăt cursei înarmărilor care pune pe umerii popoarelor lumii o povară atât de grea. Un asemenea acord poate fi realizat numai pe baza recunoașterii programului unei dezarmări consecutive și proporționale cu condiția existenței unor garanții eficiente care să înlătore orice primejdie de agresivitate, indiferent de unde ar proveni ea. Guvernul Francez este pe deplin hotărît să contribuie prin toate mijloacele la încheierea cu succes a tratativilor încheiate din inițiativa președintelui Eisenhower, precum și a tratativilor în problema dezarmării care vor relunge cu rînd în Organizația Națiunilor Unite. El speră că Guvernul Sovietic va aduce la rîndul său un aport constructiv la rezolvarea acestor probleme.

3) Pentru a asigura succesul acestor tratative este necesar ca în primul rînd să fie restabilită atmosfera de securitate și încredere. Pornind tocmai de la aceasta, Guvernul Francez a examinat din nou în mod minuțios propunerile referitoare la securitatea europeană, prezentate pentru prima oară de către Guvernul Sovietic la Berlin, iar apoi repetate în Nota sa din 31 martie. În aceste propuneri, Guvernul Sovietic nu încearcă să înlătore adevăratele cauze ale încordării în Europa. În loc de acestea el propune un nou tratat cu privire la securitatea colectivă care în mod evident este bazat pe neutralizarea și pe menținerea dezmembrării Germaniei și menține fără modificări controlul unilateral politic, economic și militar pe care Guvernul Sovietic îl exercită în țările din Europa răsăriteană. Ca urmare a acestui fapt, lipsa de securitate și scindarea în Europa pot fi menținute nu o perioadă îndelungată. Aceste propuneri, chiar după ce le-au fost aduse modificări care admit participarea S.U.A., nu pot servi drept bază pentru o adevărată securitate.

4) Crearea paralel cu Organizația Națiunilor Unite a unei organizații care să

cuprindă Uniunea Sovietică, Statele Unite și toate țările europene nu ar întări ciușii de puțin organizația mondială a securității care există de pe acum: ea nu numai că ar fi inutilă, ci și primejdioasă deoarece ea ar duce în mod inevitabil la subminarea Organizației Națiunilor Unite. De aceea, Guvernul Francez nu poate accepta propunerea sovietică. Securitatea colectivă ar putea fi cel mai bine asigurată dacă Guvernul Sovietic ar permite Organizației Națiunilor Unite să funcționeze așa cum prevede Carta.

5) Guvernul Sovietic s-a pronunțat de asemenea ca pactul de securitate colectivă propus de el să fie însoțit de o extindere a Pactului Atlantic prin adăugarea la acest Pact a U.R.S.S. Este inutil să se sublinieze caracterul absolut necoral al unei asemenea propuneri. Ea este în contradicție cu însăși principiile pe care se bazează eforturile defensive și securitatea națiunilor occidentale legate între ele prin strînse legături de încredere reciprocă. Organizația Pactului nord-Atlantic, care reprezintă mai mult decît un acord militar, se întemeiază pe principiul libertății individuale și al respectării drepturilor. Mijloacele de apărare a membrilor ei, reunite într-un tot, le asigură tuturor securitatea pe care ei nu pot s-o obțină în mod izolat dată fiind preponderanța militară existentă din 1945 a Uniunii Sovietice în Europa și extinderea spre occident a sistemului economic, politic și militar pe care l-a subordonat în întregime exclusiv controlului său. Organizația Pactului nord-Atlantic este intru totul defensivă. Între toți membrii organizației există un schimb liber și total de informații. Toate hotărîrile organizației se adoptă cu consimțămîntul unanim. Dacă Uniunea Sovietică ar deveni membră a organizației, ea ar avea posibilitatea să opună veto fiecărei hotărîri a organizației. Nici unul din statele-membre nu poate admite ca sistemul său de securitate colectivă să poată fi distrus în felul acesta.

6) Securitatea Europei și a lumii nu poate fi nicicîndu întărită prin distrugerea asociațiilor defensive ale statelor ce împărtășesc idei comune și nici prin încercarea de a le înlocui cu noi organizații de securitate, iluzorii. Guvernul Francez este convins ca și pînă în prezent că numai rezolvarea consecventă a fiecărei probleme va permite să se risipească sentimentul lipsei de securitate care apasă asupra lumii. El nu consideră că este posibil ca o rezolvare trăinică să fie realizată pe calea creării unui nou organ de securitate care să fie o simplă fațadă pentru camuflarea existenței a celorlalte cauze și divergențe serioase.

7) Luînd ca punct de plecare tocmai aceste lucruri, puterile occidentale au propus la Berlin un plan care ar putea constitui un pas spre rezolvarea problemei germane. Guvernul Sovietic nu a acceptat nici măcar să-l discute. Puterile occidentale au făcut de asemenea propuneri în scopul întăririi securității în Europa pe baza acordurilor existente: Guvernul Sovietic a refuzat de asemenea să examineze aceste propuneri. Puterile

occidentale au propus să se accepte textul sovietic al tuturor articolelor litigioase din Tratatul de Stat cu Austria; Guvernul Sovietic nu numai că nu a acceptat să semneze Tratatul pe baza condițiilor pe care el însuși le-a propus, dar a formulat noi cereri inacceptabile care ar fi denaturat complet caracterul Tratatului și ar transforma Tratatul cu privire la libertate și independență într-un Tratat cu privire la ocuparea de către trupelle străine pe o perioadă nedeterminată.

8) Guvernul Sovietic a repetat observațiile critice pe care le-a făcut la Berlin în legătură cu planurile referitoare la comunitatea defensivă europeană. Guvernul Francez, care și-a exprimat deja punctul de vedere în această privință, nu poate fi de acord cu faptul că acest proiect care are o însemnătate limitată ar fi cauza dezmembrării Europei sau că el mărește primejdia războiului. Dezmembrarea Europei a fost provocată de Guvernul Sovietic și refuzul lui de a examina problema unificării Germaniei pe baza unor alegeri libere, constituie unul dintre elementele care contribuie la permanențarea acestei dezmembrări. În aceste condiții nu este posibil de a lăsa Republica Federală Germană fără apărare cu atât mai mult cu cit, după cum au recunoscut însăși conducătorii Germaniei răsăritene, aceasta din urmă dispune de consideraibile forțe armate. Guvernul Francez consideră că pentru toate părțile interesate, cea mai sigură și eficientă metodă de rezolvare a problemei participării Germaniei la apărare, ar fi crearea unei asemenea uniunii care prin însăși natura sa să împiedice Germania de a întreprinde vre-o acțiune armată unilaterală.

9) Guvernul Francez continuă să fie convins de necesitatea urgentă de a îmbunătăți relațiile între state și de a asigura securitatea lor reciprocă. El consideră că pentru realizarea unui progres în lichidarea cauzelor încordării internaționale ar fi mai bine dacă Guvernul Uniunii Sovietice ar da dovezi concrete de bunăvoință alăturîndu-se guvernelor Franței, Statelor Unite și Regatului Unit pentru:

- a. — a se obține reglementarea cît mai grabnică a problemei Austriei în scopul de a asigura suveranitatea și independența deplină;
- b. — a se obține o rezolvare trăinică și acceptabilă a problemei germane;
- c. — a încheia într-un viitor apropiat un acord cu privire la dezarmarea generală consecutivă, proporțională și controlată care trebuie să prevadă deosebit interzicerea armelor atomice și a altor tipuri de arme de exterminare în masă, precum și instituirea controlului asupra energiei atomice prin acordarea de garanții corespunzătoare;
- d. — a se obține rezolvarea celor mai urgente probleme privind Extremul Orient, la conferința de la Geneva;
- e. — a se menține în Organizația Națiunilor Unite, pe pozițiile corespunzătoare principiilor Cartei, ceea ce ar permite Organizației Națiunilor Unite să-și îndeplinească misiunea de organizație a securității colective.

potrivit tratatului dintre ele și potrivit tratatelor lor cu U.R.S.S. și-au asumat obligația de a preîntîmpina și nouă agresivitate germană. Această împrejurare, fie și numai ea singură, arată suficient de convingător că Organizația pactului Atlanticului de nord nu are drept scop înlăturarea primejdiei celei mai reale în actualile condiții, a reînvierii militarismului german și legat de aceasta a repetații agresivității germane, care amenință popoarele Europei cu noi urgi și mai grele. În această ordine de idei, nu se poate să nu se menționeze și faptul că dintre marile puteri, care au făcut parte din coaliția antihitleristă, numai U.R.S.S. este exclusiv din rîndurile participantilor la această organizație. Un astfel de fapt nu poate să nu fie considerat ca o dovadă vădită a agresivității Organizației pactului Atlanticului de nord față de Uniunea Sovietică. Nota Guvernului Franței din 7 mai, care cuprinde refuzul de a examina problema ridicată de Guvernul Sovietic cu privire la posibilitatea participării Uniunii Sovietice la Organizația pactului nord-Atlantic confirmă pe deplin caracterul agresiv al acestei organizații.

În nota Franței din 7 mai, lucrurile sînt prezentate ca și cum Uniunea Sovietică, în cazul aderării ei la Organizația pactului Atlanticului de nord, poate folosi drepturile ei de membră a acestei organizații pentru a „opune veto-ul la fiecare hotărîre a ei” și a „distruge” astfel această organizație. Artificialitatea și lipsa de temei a unor asemenea argumente este însă evidentă, deoarece Uniunea Sovietică nu are pretenția la nici un fel de situație deosebită în comparație cu ceilalți participanți la acest tratat.

Guvernul Sovietic nu poate să nu sublinieze din nou primejdia deosebită legată de crearea unei noi grupări militare pregătită sub denumirea de „comunitate defensivă europeană”, a cărei program și

NOTA GUVERNULUI SOVIETIC din 24 iulie 1954

Guvernul Sovietic consideră necesar să declare următoarele în legătură cu Nota din 7 mai a Guvernului Franței.

Din Nota menționată a Guvernului Francez reiese că acesta nu împărtășește vederile, expuse în Nota Guvernului Sovietic din 31 martie, nici în problema tratatului general european de securitate colectivă în Europa, nici cu privire la faptul că Guvernul Sovietic a declarat că este gata să examineze împreună cu guvernele interesate problema participării U.R.S.S. la pactul nord-Atlantic. Totodată Guvernul Franței n-a făcut nici un fel de propuneri îndreptate spre asigurarea securității tuturor țărilor Europei. O astfel de atitudine a guvernului Franței în legătură cu problema importantă a asigurării securității în Europa nu-și poate găsi o justificare, dacă se pornește de la interesele întăririi păcii.

Din Nota menționată reiese că Guvernul Franței, referindu-se la interesul său pentru asigurarea securității Europei a pără o poziție care în realitate nu poate servi acestui scop, deoarece sub aparența asigurării securității în Europa se organizează grupuri închise restrînse ale unor state, înlăturîndu-se de la participarea la aceste grupuri toate celelalte state. Tocmai la aceasta se rezumă poziția Franței cu privire la crearea „Asociației statelor care împărtășesc aceleași idei” după tipul Organizației pactului nord Atlantic și a „comunității defensive europene”. Din aceasta reiese că în locul recunoașterii necesității securității pentru toate statele europene, indiferent de

regimul lor social, Guvernul Franței s-a situat pe poziția creării unor grupuri închise de state care duc o politică subordonată intereselor înguste de grup ale acestor state, opuse altor state cu un regim social diferit.

Faptele arată însă că astfel de grupuri, care se transformă în alianțe militare agresive, nu pot servi întăririi păcii și securității popoarelor. Astfel de grupuri se opun celorlalte state și atrag în mod inevitabil după sine cursa înarmărilor și acuirea relațiilor internaționale, care duc la noi războaie. În felul acesta, Guvernul Franței, înlăturîndu o politică de constituire a unor grupuri militare închise, acționează diametral opus cu interesele securității tuturor statelor europene, se manifestă de fapt ca adversar al asigurării securității pentru întreaga Europă. Constituirea unor astfel de grupuri închise, care au caracter agresiv, contravine principiilor Organizației Națiunilor Unite, deoarece Organizația Națiunilor Unite este creată pe baza unirii statelor indiferent de structura lor socială și politică, și este chemată să mențină pacea și securitatea popoarelor, sprijinindu-se pe colaborarea și eforturile colective ale statelor. Tocmai astfel de grupuri militare închise subminează bazele Organizației Națiunilor Unite și autoritatea ei internațională.

Un astfel de grup militar agresiv este Organizația pactului nord Atlantic. Guvernul Sovietic a arătat în repetate rînduri că Organizația pactului nord-Atlantic nu are ciușii de puțin un caracter defensiv. Această organizație ignorează complet primejdia repetății agresivității germane și nu-și propune ca sarcină preîntîmpinarea unei astfel de agresivități, în ciuda faptului că Franța, ca și Anglia,

Largul ecou al Notei Guvernului Sovietic din 24 iulie 1954

PARIS 26 (Agerpres). — Ziarele din 25 iulie publică la loc de frunte și cu titluri mari textul notei adresate de guvernul sovietic guvernului Franței, Angliei și S.U.A. în problema securității colective în Europa.

„L'Humanité” publică nota sub titlul „U.R.S.S. propune convocarea unei conferințe în problema organizării securității colective în Europa”.

„Journal du Dimanche” subliniază în titlu că „Moscova propune convocarea unei conferințe pentru Europa”.

LONDRA 26 (Agerpres). — Propunerile guvernului sovietic îndreptate spre o nouă destinație a încercărilor internaționale pe calea tratativelor cu privire la sistemul securității colective în Europa se află în centrul atenției ziarelor engleze de duminică. Majoritatea ziarelor au publicat în prima pagină și cu titluri mari un rezumat al notei. „Reynold's News” expune nota sub titlul „O chemare spre un pact de securitate colectivă în Europa. Sovietele cer noi tratative. Nu poate fi tolerată reinvierea militarismului german”.

Comentind nota sovietică, ziarul scrie: Conferința de la Geneva a adus pace în Indochina... acum rușii invită Europa occidentală și Statele Unite la noi tratative în problemele europene. Noi spunem: acceptați această invitație. Geneva a trezit o nouă speranță. Să întârim această speranță.

LONDRA 26 (Agerpres). — Principalele comentarii ale presei britanice de luni dimineață sînt consacrate notei guvernului sovietic în problema asigurării securității colective în Europa.

Cerind cu insistență guvernului britanic

In legătură cu relațiile comerciale sovieto-daneze

COPENHAGA 26 (Agerpres). — TASS transmite:

Acum câteva zile ministrul afacerilor externe al Danemarcei, H. C. Hansen, a făcut trimisului sovietic în Danemarca o declarație referitoare la tratativele care au avut loc la Moscova în legătură cu livrările reciproce de mărfuri între U.R.S.S. și Danemarca pe următoarele 12 luni. În această declarație guvernul danez a arătat că intenționează să recheme din Moscova delegația sa comercială și să înceapă astfel tratativele comerciale cu U.R.S.S. Pentru a se motiva această poziție a guvernului danez, în declarația lui H. C. Hansen s-a pomenit că în cursul tratativelor partea sovietică ar fi prezentat o condiție care „din punct de vedere politic este absolut inacceptabilă pentru guvernul danez”.

Trimisul U.R.S.S. în Danemarca, I. G. Siseov, a vizitat la 23 iulie Ministrul Afacerilor Externe al Danemarcei și a făcut următoarea declarație:

„În legătură cu declarația domnului Hansen din 15 iulie a.c., cu privire la tratativele care au loc în prezent la Moscova în legătură cu livrările reciproce de mărfuri între U.R.S.S. și Danemarca, am primit încredințarea să vă aduc la cunoștință următoarele:

Afirmăm că cuprinse în declarația susmenționată, în cursul tratativelor comerciale, partea sovietică ar fi pus în fața delegației daneze o condiție absolut inacceptabilă pentru guvernul danez din punct de vedere politic, și că guvernul sovietic ar intenționa „să transforme tratativele comerciale cu Danemarca într-o verigă de discuție politică între marile puteri”, sint absolut neîntemeiate și au la bază evident o neînțelegere.

Guvernul danez trebuie să știe că tratativele comerciale dintre Danemarca și U.R.S.S. au fost duse până acum pe o bază pur comercială. Partea sovietică nu a pus și nu intenționează să pună în legătură semnarea unui acord comercial cu condiții politice de orice natură. În cursul tratativelor, partea sovietică a acceptat să satisfacă dorințele părții daneze de a spori achizițiile sovietice în

să răspundă în mod favorabil propunerii sovietice, ziarul „News Chronicle” subliniază că „este o greșală și va fi întotdeauna o greșală respingerea de la bun început a propunerilor făcute de comunități”. Acest lucru va rămâne întotdeauna adevărat”.

La rândul său, influentul ziar „Times” consideră că „majoritatea poporului englez nu ar fi potrivnică ideii convocării unei conferințe în problema securității colective” și că în realitate, guvernul britanic ar fi dispus să accepte noua propunere sovietică.

NEW YORK 26 (Agerpres). — TASS transmite:

Nota guvernului sovietic în problema securității colective în Europa a fost primită cu ostilitate de presa cercurilor guvernante din Statele Unite care apreciază noua inițiativă a Uniunii Sovietice ca o încercare de a „zădărnici” faimoasa „comunitate defensivă europeană”.

NEW YORK 26 (Agerpres). — După cum relatează corespondentul din Washington al agenției Associated Press, oficialități americane au declarat că, după părerea lor „Nota sovietică din 23 iulie are drept scop să împiedice realizarea „comunității defensive europene...”

BERLIN 26 (Agerpres). — Într-o declarație făcută corespondenților de presă, liderul partidului social-democrat din Germania occidentală, Erich Ollenhauer, și-a exprimat satisfacția în legătură cu nota remisă de Uniunea Sovietică puterilor occidentale în problema securității colective în Europa.

Declarația Guvernului Republicii Cehoslovace

PRAGA 26 (Agerpres). — CETEKA transmite:

La 25 iulie, ziarele au publicat declarația Guvernului Republicii Cehoslovace cu privire la conferința de la Geneva în care, printre altele, se spune:

Guvernul și poporul Republicii Cehoslovace au salutată cu bucurie știrea că la 21 iulie 1954, conferința de la Geneva a ministrilor Afacerilor Externe s-a încheiat cu semnarea acordului cu privire la restabilirea păcii în Indochina. S-a pus capăt vărsării de singe care a durat opt ani și s-a înlăturat focarul primejdiei care a amenințat cu incendiul războiului întreaga Asie.

Cu prilejul victoriei istorice obținute prin lupta lor plină de abnegație și eroism guvernul și poporul cehoslovac urează poezilor din Indochina, realizarea unificării naționale a Vietnamului în condiții care corespund intereselor vitale ale întregului popor vietnamez.

Conferința de la Geneva a confirmat că problemele internaționale cele mai importante nu pot fi rezolvate fără cea mai mare putere din Asia — Republica Populară Chineză. Politica pașnică consecventă și acordurile realizate la Geneva au contribuit la creșterea nemăsurată a prestigiului internațional al Guvernului Central Popular al Chinei. De aceea trebuie îndeplinită cererea ca Republica Populară Chineză să-și ocupe locul legitim în Organizația Națiunilor Unite.

Guvernul Republicii Cehoslovace și întregul popor cehoslovac împărtășesc într-un totul poziția Uniunii Sovietice a cărei justete a fost din nou confirmată de rezultatele conferinței de la Geneva și a cărei esență constă în aceea că în prezent în relațiile internaționale nu există probleme litigioase care să nu poată fi rezolvate prin tratative și acorduri îndreptate spre consolidarea păcii.

In Comisia O. N. U. pentru dezarmare

NEW YORK 26 (Agerpres). — TASS transmite:

În ședința din 23 iulie a Comisiei O.N.U. pentru dezarmare a luat cuvântul reprezentantul U.R.S.S. S. K. Tarapkin.

Analizând propunerile ulterioare occidentale, care nu asigură nici interdicția armelor atomice, nici încetarea „războiului nuclear”, S. K. Tarapkin a spus: Propunerea americană cu privire la control nu prevede un control asupra respectării condițiilor interdicției armelor termonucleare nu amintește niciun fel de excepții pentru armă cu excepția introducerii care nu obligă la nimic părțile.

În structura, funcțiile și imperativurile organului de control propus de americani, se poate găsi orice, începând cu culegerea de informații și spionaj pe calea aerului și terminând cu dreptul de a lipsi țările de materie primă termonucleară și de a include întreprinderile atomice, adică se pot găsi toate elementele cuprinse în planul Baruch și în propunerile americane ulterioare.

Uniunea Sovietică, a continuat el, este nu în vorbe ci în fapte pentru reducerea considerabilă a armamentelor și forțelor armate. Aceasta reiese clar din propunerile Guvernului Sovietic, prezentate de delegația U.R.S.S. la 11 iunie a.c. în subcomitetul comisiei la Londra. Uniunea Sovietică dă dincoace și politica consecventă de pace, insistă asupra interdicției armelor atomice și asupra reducerii armamentelor. Diametral opus acestei politici este politica Statelor Unite, care nu numai că nu vor interzicerea armelor atomice și reducerea armamentelor ci, dimpotrivă, reorganizează forțele armate ale S.U.A. în conformitate cu războiul atomic proiectat de ele.

Președintelui R.D. Vietnam, tovarășului Ho Și Min

MOSCOVA 25 (Agerpres). — TASS transmite:

La 25 iulie, ziarele publică următoarea telegramă adresată de Președintele Sovietului Suprem al U.R.S.S. și de Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. Președintelui Republicii Democratice Vietnam, Ho Și Min:

„Președintelui Republicii și Președintelui Guvernului Republicii Democratice Vietnam, tovarășului Ho Și Min.

Președintele Sovietului Suprem al U.R.S.S. și Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. trimite poporului vietnamez, guvernului Republicii Democratice Vietnam și dumneavoastră personal, tovarășe Ho Și Min, felicitări.

PREZIIDIUL SOVIETULUI SUPREM AL U.R.S.S.

Consiliul de Miniștri al U.R.S.S.

„Trăiască pacea, unitatea, independența și democrația în Vietnam!”

Mesajul președintelui Ho Și Min către poporul vietnamez

PEKIN 26 (Agerpres). — CHINA NOUĂ transmite: La 23 iulie 1954, cu ocazia semnării acordurilor de la Geneva cu privire la încetarea operațiunilor militare în Vietnam, Laos și Cambodgia, președintele Republicii Democratice Vietnam, Ho Și Min, a adresat un mesaj poporului armatei și activiștilor din întreaga țară.

„Conferința de la Geneva — se spune în mesaj — a luat sfârșit. Noi am obținut o mare victorie diplomatică.

În numele guvernului, adresez din toată inima tuturor compatrioților, ostașilor și activiștilor următorul mesaj:

1. În numele păcii unității, independenței și democrației patriei noastre, poporului armatei, activiștilor și guvernului nostru în strânsă unitate, biruință numeroasă asupra lui luptat cu hotărâre timp de 8-9 ani și cu reputată victorie strategică. Cu acest prilej, în numele tuturor compatrioților, ostașilor și activiștilor din întreaga țară, din nord și până în sud. Mă înclin în fața memoriei ostașilor și tuturor patrioților care și-au sacrificat eroic viața pentru patrie și își exprimă simțăminte sincere față de ostașii răniți și bolnavi.

Mărețele noastre victorii au fost obținute de asemenea datorită faptului că lupta noastră pentru o cauză justă s-a bucurat de sprijinul popoarelor din țările prietene, al poporului Franței și al popoarelor iubitoare de pace din întreaga țară.

Datorită acestor victorii și eforturilor delegației U.R.S.S. la conferința de la Geneva între guvernul nostru și guvernul Francez au început tratativele conferinței de la Geneva. Acțiunile delegației noastre și ajutorul delegațiilor U.R.S.S. și Republicii Populare Chineză ne-au permis să obținem la conferința de la Geneva o mare victorie. Guvernul francez a recunoscut independența, suveranitatea și integritatea teritorială a țării noastre, a consimțit la retragerea forțelor sale armate de pe pământul nostru etc. Trebuie să de acum încolo să dăm toți eforturile în lupta pentru întărirea și dezvoltarea unității, realizarea independenței și democrației în întreaga țară.

2. Pentru înfăptuirea păcii primul pas trebuie să fie încetarea focului de către forțele armate ale celor două părți.

Pentru încetarea focului este necesară regruparea forțelor armate ale celor două părți în două zone separate, adică restabilirea regiunilor ocupate de forțele armate ale fiecărei părți.

Trasarea unei linii militare de demarcație este o măsură temporară și tranzițorie pentru realizarea armistițiului, pentru restabilirea păcii și pentru progresul în unificarea națională, prin alegeri generale. Linia de demarcație nu înseamnă în nici un caz o frontieră politică sau teritorială.

În perioada armistițiului, forțele noastre armate trebuie să fie concentrate în Vietnamul de nord, iar forțele armate ale Uniunii Franceze — în Vietnamul de sud. Acest lucru înseamnă că se va efectua un schimb de zone; o serie de regiuni ocupate de francezi vor deveni regiuni eliberate, iar într-o serie din regiunile noastre eliberate vor fi cantonate temporar, până la reîntoarcerea în Franța trupe franceze.

Acordurile de la Geneva prezintă o importanță deosebită de mare și totodată o recunoaștere a luptei pline de abnegație dusă de poporul vietnamez pentru libertatea și independența sa națională.

Poporul sovietic și Guvernul Sovietic salută eroicul popor vietnamez și guvernul său și trimite cele mai bune urări de refacere cât mai grabnică a țării și de succes în dezvoltarea ei economică și culturală în condiții de pace.

CONSILIUL DE MINIȘTRI AL U.R.S.S.

Intrevederea dintre Ciu En-lai și Otto Grotewohl

BERLIN 26 (Agerpres). — Agenția A.D.N. transmite o informație a Departamentului presei de lingă primul ministru al Republicii Democratice Germane, în care se spune că la 25 iulie 1954 Otto Grotewohl, primul ministru al Republicii Democratice Germane, a făcut o vizită lui Ciu En-lai, premierul Consiliului Administrativ de Stat și ministru al Afacerilor Externe al Republicii Populare Chineze, care se află la Berlin.

În timpul vizitei, între cei doi prim miniștri a avut loc o convorbire în cursul căreia s-au discutat deosebit de mult întărirea relațiilor de prietenie între cele două state. S-a căzut pe deplin de acord asupra faptului că remilitarizarea Germaniei occidentale și a Japoniei de către S.U.A. nu are drept scop crearea unor forțe pentru apărarea Germaniei și Japoniei, ci amenință pacea în Europa și Asia și că lupta împotriva remilitarizării Germaniei și a Japoniei este sarcina comună a tuturor popoarelor iubitoare de pace. De aceea, cele două guverne salută propunerea Uniunii Sovietice cu privire la crearea unui sistem eficient de securitate în Europa și aprobă nota guvernului sovietic din 24 iulie 1954.

Cele două părți au făcut un schimb de păreri în problema garanției păcii în Asia. Primul ministru Otto Grotewohl, a exprimat satisfacția guvernului Republicii Democratice Germane în legătură cu acordul cu privire la restabilirea păcii în Indochina, realizat la conferința de la Geneva.

Cele două părți au fost unanime în dorința de a aduce pe viitor relațiile culturale dintre popoarele german și chinez și de a lărgi legăturile comerciale între Republica Democrată Germană și Republica Populară Chineză.

În cursul convorbirii, primul ministru Otto Grotewohl a subliniat că cercuri economice largi din Germania occidentală sînt interesate în restabilirea relațiilor comerciale cu Republica Populară Chineză; ele condamnă legăturile economice unilaterale ale Republicii Federale Germane care satisfac interesele monopolizatorilor americani.

Primul ministru Otto Grotewohl și-a exprimat dorința ca R.P. Chineză să sprijine, în interesul poporului, năzuințele spre lărgirea comerțului cu R.P. Chineză. Primul ministru Ciu En-lai a răspuns că guvernul R.P. Chineză dorește relații comerciale cu orice stat pe bază de egalitate în drepturi și avantaje reciproce. Pentru guvernul R.P. Chineză, a spus Ciu En-lai, declarația primului ministru Otto Grotewohl în legătură cu aceste năzuințe ale cercurilor economice vestgermane este fără îndoială extrem de interesantă.

Cei doi prim miniștri și-au exprimat satisfacția în legătură cu faptul că întâlnirea dintre reprezentanții guvernelor chinez și german și participarea populației berlineze la această întâlnire a înătrit și adâncit relațiile cordiale de prietenie dintre cele două popoare.

CIU EN-LAI VA VIZITA MOSCOVA

BERLIN 25 (Agerpres). — La invitația guvernului Uniunii Sovietice, Ciu En-lai, premierul Consiliului Administrativ de Stat al R.P. Chineze, va vizita Moscova timp de două zile.

Scurte știri

- Venind de la Moscova, Urho Kekkonen, ministrul Afacerilor Externe al Finlandei, a trimis din Helsinki telegrama de mulțumire către G. M. Malenkov și V. M. Molotov.
- Președinții guvernelor de rezistență din Patet-Lao și Khmer au adresat popoarelor din aceste țări mesaje cu prilejul încheierii armistițiului în Indochina.
- La 24 iulie, Fam Van Dong, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Democratice Vietnam, a făcut o vizită primului ministru al Republicii Democratice Germane, Otto Grotewohl. La convorbirea dintre Otto Grotewohl și Fam Van Dong a participat L. Bolz, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Democratice Germane și ministru al Afacerilor Externe.
- După cum transmite agenția France Presse, după examinarea documentelor semnate la Geneva, guvernul canadian a hotărât să participe la comisia de control al armistițiului din Indochina.
- Potrivit agenției France Presse, Marea Britanie a recunoscut oficial noul guvern guatemalez impus de Statele Unite.
- După cum transmite agenția France Presse, premierul Consiliului Administrativ de Stat și ministrul Afacerilor Externe al R.P. Chineze, Ciu En-lai, a sosit la Varșovia, venind de la Berlin.
- Aisa Unikian, bibliotecar șef al Bibliotecii publice de stat „Saitkio Scedrin”, a terminat alcătuirea îndreptarului bibliografic „Bernard Shaw în limba rusă”. În îndreptar sînt specificate 340 de ediții ale operelor renumitului scriitor englez traduse în limba rusă și numeroase articole despre creația lui.
- La Tokio a avut loc un miting al muncitorilor japonezi din șase sindicate, printre care sindicul metalurgicilor, al muncitorilor din construcțiile navale, din industria de automobile, industria de utilități electrice și altele în cadrul căruia participanții la miting au protestat împotriva politicii de remilitarizare.
- Potrivit relațiilor presei, în prezent au loc la Salzburg și în Austria superioară manevre ale trupelor americane de ocupație. În cursul manevrelor au fost cauzate daune considerabile semănăturilor, pădurilor, precum și șoselelor. Șoseaua Lambach-Wimbsbach a fost distrusă de tancurile americane și nu poate fi folosită în prezent pentru transport.
- La 23 iulie s-a terminat la Potsdam procesul unui grup de agenți ai organizației vest-germane de spionaj a lui Gohlen, care a făcut spionaj în Republica Democrată Germană.
- Camera reprezentanților a cerut ministrului Justiției al S.U.A., să pună sub urmărire judiciară 17 cetățeni americani acuzăți de „lipsă de respect față de congres”. Folosindu-se de dreptul constituțional de acesese persoane au refuzat să dețină informații al faimosului comisi de cercetare a activității anti-americane.
- La 21 iulie poporul unggar a sărbătorit ziua aviației Republicii Populare Ungare. La aerodromul Ferihegy din Budapesta, au avut loc mari festivități. Aici au venit peste 80.000 de oameni al muncii din capitală care au urmărit parada aeriană.

U. T. M. — continuatoarea glorioasei tradiții revoluționare de luptă a Uniunii Tineretului Comunist

(Urmare din pag. 3-a)

activitate vitală, fizică și psihică, îndeamnă omul către camaraderie și eroism, să îndure dorința de a lupta pentru fericirea oamenilor”.

Cranta exploatare și aspirare a tineretului muncitor în anii regimului burghezo-moșieresc și romantismul său revoluționar l-au atras în lupta condusă de Partidul Comunist, partidul luptei hotărâte împotriva putregăului vechii societăți, partidul inovatorilor și al viitorului.

În același timp, cu toate condițiile extreme de grele ale activității ilegale, Uniunea Tineretului Comunist, învățată de partid, și-a desfășurat întreaga sa activitate fiind seama de aspirațiile tineretului, de cerințele specifice vârstei și ocupațiilor sale. Urmăriți de agenții siguranței, desbrăcați, suferind de foame, aproape distruși fizic și umești, nu s-au lăsat în luptă, ci dimpotrivă, înflăcărați de marea țelului pentru care luptau găseau în ei noi și noi forte, îndeplind-și cu cinste cele mai grele sarcini. Prin acest minunat exemplu de luptă eroică, plină de abnegație, U.T.C.-ul mobiliza în lupta sa mase largi de tineri. Totodată, învățat de partid, U.T.C.-ul a știut să folosească cele mai diferite posibilități legale și semilegale pentru a lărgi meru legăturile sale cu masele tineretului; în acest scop tinerii comuniști foloseau excursiile de masă, organizau echipe artistice și sportive, diferite cercuri de studiu, bibliotecile ale tineretului, cercuri de prietenii ai ostașilor unde tineretul comunist desfășura o muncă intensă.

Cît de largi sînt posibilitățile actuale, în condițiile regimului democrat-popular pentru desfășurarea unei astfel de activități tineresti a U.T.M. ! Cu toate acestea așa cum a arătat partidul, în munca U.T.M. s-au manifestat metode bătrânești, cancelarist-birocrațice și s-au folosit forme de paradă, prelucrări șablon. Continutul tradiției U.T.C., în minunatele condiții de astăzi create tineretului de regimul democrat-popular, în U.T.M. trebuie, așa cum arăta articolul redacțional din „Știința”, „să se încetă-

țenească spiritul muncii colective, muncă concretă, vie, cu tinerii; să devină o preocupare permanentă folosirea unor metode atractive de organizare și educare a tinerilor potrivit specificului vârstei și ocupației lor, potrivit interesului lor arzător pentru fapte mari, îndrăznețe, eroice, pentru știință, tehnică, sport”.

III.

Partidul învață Uniunea Tineretului Muncitor să considere educarea comunistă a tineretului drept sarcina sa de bază. În dezvoltarea patriotismului și internaționalismului, a înaltei trăsături comuniste, în educarea revoluționară, marxist-leninistă a tineretului, ca și în combaterea influențelor ideologice burgheze și mic-burgheze, răspîndirea largă în masa tineretului a cunoștințelor despre istoria U.T.C., popularizarea sistematică a tradițiilor de luptă ale Partidului Comunist au un rol covârșitor.

Sub conducerea și cu sprijinul organizațiilor de partid, un număr tot mai mare de organizații U.T.M. se preocupă de răspîndirea în masele tineretului a cunoștințelor despre lupta U.T.C. În volumele de documente din Istoria P.C.R. au apărut o serie de texte deosebit de importante pentru cunoașterea istoriei U.T.C. în Editura Tineretului a C.C. al U.T.M. și în alte edituri s-au publicat și o serie de lucrări literare despre lupta partidului în ilegalitate, despre U.T.C. (A.L. Jar: „Șirșitul jalbelor și Marea Pregătire; Marcel Brelșuș: Cîntec de leagăn al Doncăi; A. G. Vaida: Științei în beză, Școlarul roșu, Povestiri din anii grei; Ștefan Iureș: Urmășii lui Roșă și altele, o serie de portrete ale eroilor uteciști) ca și articole despre istoria U.T.C. și în creațiile unor compozitori și pictori există opere închinete luptei U.T.C.

Cu toate acestea în educarea tineretului nostru pe baza tradițiilor U.T.C. mai există serioase lipsuri. Numeroase organizații regionale și raionale U. T. M. au neglijat această problemă: în practica organizațiilor de bază U.T.M., cu toate cererile tinerilor, n-a intrat încă organizarea întîlnirilor cu luptătorii comuniști ilegaliști, a conferințelor și discuțiilor despre lupta U.T.C. sau despre cărțile pe această temă, organizarea de expoziții, îngrijirea monumentelor, comemorarea largă a eroilor uteciști etc. În învățămîn-

tu politic al U.T.M. este de asemenea insuficient folosită tradiția de luptă a U.T.C.

Este pe deplin justă aprecierea revistei „Lupta de clasă”, care scria în articolul „Uniunea Tineretului Muncitor — ajutor credincios și rezerva principală a partidului”: „Cu totul insuficient sînt înfăptuite tineretului trecutul de exploatare capitalistă-moșierescă din țara noastră, tradițiile revoluționare de luptă ale partidului, ale clasei muncitoare, ale poporului nostru”.

Este încă mic numărul lucrărilor apărute în Editura Tineretului în această privință iar numeroase dintre ele sînt epuizate. Se simte mai ales lipsa unor cărți asupra drumului de luptă al U.T.C. sub conducerea partidului comunist. Activiștii pe tărîm ideologic sînt chemați să-și dea contribuția la opera de cercetare și popularizare a trecutului de luptă al U.T.C. Se simte de asemenea nevoia unor expoziții, a mai multor lucrări artistice închinete U.T.C. (în proză și versuri, picturi, sculpturi, compoziții muzicale), ca și a oglindirii luptei U.T.C. pe scena Teatrului Tineretului ca și pe alte scene și pe ecranul cinematografic.

Presă de tineret și copii, a înfățișat insuficient trecutul de luptă al partidului și poporului, lupta U. T. C. sub conducerea partidului comunist. Este necesar ca presa de tineret și copii să dea o mult mai mare atenție cercetării și înfățișării drumului de luptă al U.T.C. ca și atragerii în acest sens a scriitorilor, compozitorilor, artiștilor plastici ca și a istoricilor și activiștilor pe tărîm ideologic.

În pragul Conferinței pe țară a U.T.M., în întipnirea marilor evenimente: a 10-a aniversare a eliberării patriei noastre și Congresul Partidului Muncitoresc Român să intensificăm opera de educare comunistă a tineretului generații, să răspîndim larg cunoștințele de înaltă valoare educativă despre drumul de luptă al partidului clasei muncitoare și al U.T.C., să păstrăm și să ducem înainte glorioșul steag al tradiției de luptă a poporului muncitor, a partidului clasei muncitoare, a Uniunii Tineretului Comunist!

F. MAHLER

Conferința de la Tung Jia

Hotărîrea cu privire la încetarea operațiunilor militare

PEKIN 26 (Agerpres). — China Nouă transmite:

Agencia Vietnameză de Informații anunță că la 22 iulie în cadrul conferinței militare la fața locului, de la Tung Jia (Vietnamul de nord) a fost adoptată o hotărîre comună în patru puncte cu privire la încetarea operațiunilor militare de către armata populară vietnameză și forțele Uniunii Franceze din Indochina.

1. În textul hotărîrii comune:

Cele două părți au căzut de acord asupra următoarelor măsuri care trebuie luate în perioada dintre data hotărîrii de încetare a focului adoptată de conferința de la Geneva și data intrării în vigoare a ordinelor de încetare a focului în diferitele părți ale Indochinei date de comandamentele celor două părți:

1. Să nu se efectueze nici un fel de operațiuni militare — terestre, fluviiale, navale și aeriene — cu unități care să depășească următoarele efective: pentru Vietnamul de nord un regiment sau un regiment mobil, un batalion cu artileria sa de însoțire pentru celelalte fronturi.

2. Vor fi luate imediat măsuri pentru a înceta cit mai grabnic cu putință minarea sau distrugerea în orice mod a liniilor de comunicație terestră, fluviuală sau navală.

3. Forțele aeriene ale Uniunii Franceze: A. Se vor abține de la bombardarea și mitralierea zonelor controlate de armata

populară vietnameză. Activitatea forțelor aeriene franceze se va mărgini la sprijinirea forțelor terestre de către avioane de luptă în cazul cînd va fi necesar să se asigure securitatea garnizoanelor și a liniilor de comunicație.

Forțele aeriene franceze nu vor folosi în nici un caz bombe cu napalm.

B. Vor folosi numai un singur avion în fiecare misiune de recunoaștere. Aceste zboruri de recunoaștere nu vor depăși o rază de 25 kilometri în jurul pozițiilor deținute de forțele Uniunii Franceze.

C. Nu vor efectua transporturi aeriene către nord sau nord-vest de șoseaua Hanoi-Haiphong.

4. Vor fi luate toate măsurile pentru ca trupele fiecărei părți aflate în zonele de unde se vor retrage să se abțină de la săvîrșirea oricărui act de natură să prejudicieze viața și avutul populației, întreprinderile industriale și instituțiile culturale, precum și instalațiile sanitare și construcțiile de utilitate publică, cum sint podurile, digurile etc.

Tung Jia 22 iulie 1954

General Van Tien Dung, șeful delegației Înaltului Comandament al Armatei Populare Vietnameze.

Colonel Lennuyeux, șeful delegației Comandamentului suprem al forțelor Uniunii Franceze în Indochina.

Declarația lui Nehru

DELHI 26 (Agerpres). — TASS transmite:

După cum transmite postul de radio Delhi, deschizînd la 25 iulie la Admir se știe de două zile a Comitetului pe întreaga Indie a partidului Congresului indian, primul ministru al Indiei, Nehru, s-a ocupat de problema posesiunilor străine din India. El a declarat că ocup ețive sale din elemente patriotice au ocupat câteva sute din posesiunile portugheze din India. Drept rezultat, guvernul portughez a acuzat guvernul indian că el

ar fi acționat în ascuns în această problemă.

Nehru a arătat că între India și Franța există de asemenea probleme litigioase și că India speră sincer că noul prim ministru al Franței va da dovadă în rezolvarea lor de același curaj și pricepere ca la Geneva. Conferința de la Geneva a făcut un mare pas înainte și s-a terminat cu succes. După părerea lui Nehru, oamenii de stat ai marilor puteri au tratat cu toată seriozitatea problemele războiului și ale păcii și au rezolvat cu succes una dintre ele.